

**สมณลิขิตอัตตาคณัติ
(Motu Proprio)**
โดยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
“ศาสนบริกรดั้งเดิม” (Antiquum Ministerium)
ในการจัดตั้งศาสนบริกรครุคำสอน
10 พฤษภาคม 2021

**สมณลิขิตอัตตาคณัติ
(Motu Proprio)**
โดยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
“ศาสนบริกรดั้งเดิม” (Antiquum Ministerium)
ในการจัดตั้งศาสนบริกรครุคำสอน

1. ศาสนบริกรครุคำสอนในพระศาสนจักรเป็นศาสนบริกรดั้งเดิมอย่างหนึ่ง โดยทั่วไปแล้วนักเทววิทยาถือว่าแบบอย่างแรกมีอยู่แล้วในข้อเขียนของพระคัมภีร์ พันธสัญญาใหม่ การบริการรับใช้ในการสอนคำสอนอาจสืบย้อนไปถึง “ครูอาจารย์” เหล่านั้นที่ท่านอัครสาวกได้เขียนถึงชุมชนชาวโครินธ์ “พระเจ้าทรงแต่งตั้งบางคนให้ทำหน้าที่ต่างๆในพระศาสนจักร คือ หนึ่งให้เป็นอัครสาวก สองให้เป็นประกาศก และ สามให้เป็นครูอาจารย์ ต่อจากนั้น คือ ผู้มีอำนาจทำอัศจรรย์ ผู้รักษาโรค ผู้ช่วยเหลือ ผู้ปกครอง และผู้พูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็นประกาศกหรือ ทุกคนเป็นครูอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้ทำอัศจรรย์หรือ ทุกคนบำบัดโรคได้หรือ ทุกคนพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจหรือ ทุกคนเป็นผู้ตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นหรือ” (1คร 12: 28-31)

นักบุญลูกาเริ่มต้นพระวรสารของท่านว่า “ข้าพเจ้าจึงตกลงใจคิดว่าเรื่องราวทั้งหมดตั้งแต่ต้นอย่างละเอียด แล้วเรียบเรียงตามลำดับเหตุการณ์อีกครั้งหนึ่ง สำหรับท่านด้วย ท่านเซ โอฟิลัส ที่เคารพ เพื่อท่านจะได้รู้คำสอนที่ท่านรับมานั้นเป็นความจริง” (ลก 1: 3-4) ดูเหมือนว่า ผู้นิพนธ์พระวรสารจะทราบดีว่า งานเขียนของท่านเสนอรูปแบบการสอนที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งสามารถให้ความมั่นใจกับผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว

ในส่วนของท่านนักบุญเปาโล อัครสาวก บอกชาวกาลาเทียว่า “ผู้ที่รับคำสั่งสอนพระวาจาจงแบ่งปันทรัพย์สินของตนให้แก่ผู้ที่สอน” (กท. 6: 6) ดังที่เห็นได้ชัดว่า ข้อความนี้ยังให้รายละเอียดอื่นๆ ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวกันของชีวิตที่เป็นดั่งเครื่องหมายของผลของการสอนคำสอนที่แท้จริง

2. ตั้งแต่แรกเริ่ม ชุมชนคริสตชนมีลักษณะของการปฏิบัติศาสนบริกรหลายรูปแบบโดยชายและหญิง ซึ่งอ่อนน้อมต่อการทำงานของพระจิตเจ้า อุทิศชีวิตของตนเพื่อสร้างพระศาสนจักร ในบางครั้ง พระพรที่พระจิตเจ้าทรงหลั่งลงมาอย่างต่อเนื่องให้กับผู้ได้รับศีลล้างบาปในรูปแบบที่เห็นได้และเป็นรูปธรรมในการบริการรับใช้ที่จำเป็นสำหรับชุมชน นักบุญเปาโลอัครสาวก ยืนยันเรื่องนี้ได้อย่างเชื่อถือได้เมื่อท่านกล่าวว่า “พระพรพิเศษมีหลายประการ แต่มีพระจิตเจ้าพระองค์เดียว มีหน้าที่หลายอย่างต่างกัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว กิจกรรมมีหลายอย่าง แต่มีพระเจ้าพระองค์เดียวผู้ทรงกระทำทุกอย่างในทุกคน พระจิตเจ้าทรงแสดงพระองค์ในแต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม พระจิตเจ้าประทานถ้อยคำที่ปรึกษาแก่คนหนึ่ง พระจิตเจ้าประทานถ้อยคำที่รอบรู้แก่อีกคนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกันประทานความเชื่อแก่อีกคนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกันประทานพระพรบำบัดรักษาโรค ประทานอำนาจทำอัศจรรย์ให้อีกคนหนึ่ง ประทานให้อีกคนหนึ่งประกาศพระวาจา ให้อีกคนหนึ่งรู้จักจำแนกจิตต่างๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ และให้อีกคนหนึ่งตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นได้ พระพรพิเศษทั้งหมดเป็นผลงานจากพระจิตเจ้าพระองค์เดียว ผู้ทรงแจกจ่ายพระพรต่างๆ ให้แต่ละคนตามที่พอพระทัย” (1 คร. 12: 4-11)

ดังนั้น ในธรรมประเพณีที่มีคุณลักษณะพิเศษของพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่นั้น เราจะเห็นได้ว่าบุคคลที่ได้รับศีลล้างบาปบางคนปฏิบัติศาสนบริกรของการส่งผ่านในรูปแบบที่เป็นธรรมชาติและมั่นคงมากขึ้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตตามคำสอนของบรรดาอัครสาวกและผู้นิพนธ์พระวรสาร (เทียบ DV 8) พระศาสนจักรปรารถนาที่จะยอมรับว่า การรับใช้นี้เป็นการแสดงออกที่ชัดเจนของความสามารถ

พิเศษส่วนบุคคล ที่มีส่วนอย่างมากในการปฏิบัติพันธกิจการประกาศพระวรสารของตน การมองไปยังชีวิตของชุมชนคริสตชนสมัยแรกเริ่มของพระศาสนจักรที่มีส่วนร่วมในการเผยแผ่พระวรสารยังกระตุ้นเตือนพระศาสนจักรในสมัยของเรา ให้ชื่นชมวิธีใหม่ๆที่เป็นไปได้เพื่อให้พระศาสนจักรยังคงซื่อสัตย์ต่อพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อให้พระวรสารของพระองค์สามารถเทศน์สอนสิ่งสร้างทั้งปวง

3. ประวัติศาสตร์ของการประกาศพระวรสารในช่วงสองพันปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงประสิทธิผลของพันธกิจของครูคำสอน บิชอป บาทหลวง และสังฆานุกร พร้อมกับชายหญิงในชีวิตผู้รับเจิมจำนวนมาก ที่ได้อุทิศชีวิตของพวกเขาในการสอนคำสอนเพื่อความเชื่อจะได้รับการสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับชีวิตของมนุษย์ทุกคน พวกเขาบางคนรวมตัวกันในหมู่พี่น้องชายและหญิง แบ่งปันพระพรพิเศษแบบเดียวกัน และก่อตั้งคณะนักบวชที่อุทิศตนทั้งครบให้กับการสอนคำสอน

เราไม่สามารถลืมฆราวาสชายหญิงจำนวนนับไม่ถ้วนที่เข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการเผยแผ่พระวรสารโดยใช้วิธีทางคำสอน ชายและหญิงที่มีความเชื่ออย่างลึกซึ้ง ผู้เป็นประจักษ์พยานที่แท้จริงของความศักดิ์สิทธิ์ ผู้ซึ่งในบางกรณียังสามารถเป็นผู้สร้างพระศาสนจักรท้องถิ่นต่างๆ และในที่สุดก็ตายอย่างมรณสักขี ในสมัยของเรา ครูคำสอนที่มีความสามารถและอุทิศตนจำนวนมากเป็นผู้นำชุมชนในส่วนต่างๆของโลกและปฏิบัติพันธกิจอันล้ำค่าสำหรับการถ่ายทอดและการเติบโตของความเชื่อ รายชื่ออันยาวเหยียดของบรรดาบุญราศี นักบุญ และมรณะสักขีที่เป็นครูคำสอน ได้ทำให้พันธกิจของพระศาสนจักรเจริญก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญและสมควรได้รับการยอมรับ เพราะแสดงถึงทรัพยากรอันมั่งคั่งไม่เพียงแต่สำหรับการสอนคำสอนเท่านั้น แต่ยังรวมถึงประวัติศาสตร์ทั้งหมดของชีวิตฝ่ายจิตคริสตชนด้วย

4. เริ่มต้นด้วยสภาพร่างกายวาติกันที่ 2 พระศาสนจักรได้ตระหนักถึงการฟื้นฟูความสำคัญของการมีส่วนร่วมของฆราวาสในงานการประกาศข่าวดี บรรดาปีศาจแห่งสภาพร่างกายเน้นย้ำหลายครั้งถึงความจำเป็นของสัตบุรุษฆราวาสที่ต้องมีส่วน

ร่วมโดยตรง ในรูปแบบต่างๆที่สามารถแสดงออกถึงความสามารถพิเศษของพวกเขา ใน “การปลูกสร้างพระศาสนจักร (Plantatio Ecclesiae)” และการพัฒนาชุมชนคริสตชน “สิ่งที่ควรค่าแก่การยกย่องเช่นกันคือการเป็นหนึ่งกองทัพครูคำสอน ทั้งชายและหญิง ผู้ซึ่งทำงานธรรมดาท่ามกลางประชาชน ผู้มีจิตวิญญาณของการเป็นธรรมดา สร้างความโดดเด่นและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเผยแผ่ความเชื่อและพระศาสนจักรจากการทำงานอันยิ่งใหญ่ของพวกเขา ในสมัยของเรา เมื่อมีบาดหลวงน้อยลงในการประกาศข่าวดีและพันธกิจในการอภิบาลให้กับผู้คนจำนวนมาก บทบาทของครูคำสอน จึงมีความสำคัญสูงสุด” (เทียบ AG 17)

นอกเหนือจากคำสอนที่สำคัญของสภาสังคายนาแล้ว ควรกล่าวถึงความสนใจอย่างต่อเนื่องของบรรดาพระสันตะปาปา สมัชชาพระสังฆราช สภาพระสังฆราช และพระสังฆราชแต่ละท่าน ซึ่งในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูการสอนคำสอนอย่างมีนัยสำคัญ หนังสือคำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก สมณสาส์นต่างๆ เช่น การสอนคำสอนในยุคปัจจุบัน (16 ต.ค. 1979) คู่มือแนะแนวการสอนคำสอนทั่วไป (11 เม.ย. 1971) คู่มือแนะแนวการสอนคำสอน (11 ส.ค. 1997) และ คู่มือแนะแนวการสอนคำสอน(เล่มใหม่) (23 มี.ค. 2020) รวมทั้งหนังสือคำสอนระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับสังฆมณฑล ได้ยืนยันถึงความเป็นศูนย์กลางของการสอนคำสอนที่ให้ความสำคัญกับการศึกษาและการอบรมผู้มีความเชื่ออย่างต่อเนื่อง

5. โดยปราศจากอคติ พันธกิจของบิชอปในฐานะผู้สอนคำสอนอันดับแรกในสังฆมณฑลของท่าน ซึ่งเป็นงานที่ท่านต้องแบ่งปันกับบรรดาบาดหลวงของตน หรือมอบให้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของบรรดาผู้ปกครองในการอบรมลูกๆของตน (เทียบ CIC 774 §2; CCEO 618) ควรให้การยอมรับแก่ฆราวาสชายและหญิงที่รู้สึกว่าคุณได้รับการเรียกโดยคุณธรรมของศีลล้างบาปเพื่อร่วมมือในงานการสอนคำสอน (เทียบ CIC 225; CCEO 401, 406) การปรากฏตัวนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นเร่งด่วนมากขึ้นในปัจจุบันอันเป็นผลมาจากการที่เราตระหนักมากขึ้นถึงความจำเป็นในการประกาศข่าวดีในโลกร่วมสมัย (เทียบ EG 163-168) และการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมโลกาภิวัตน์ (เทียบ

Fratelli Tutti 100, 138) สิ่งนี้ต้องการปฏิสัมพันธ์ที่แท้จริงกับคนหนุ่มสาว ไม่ต้องพูดอะไรถึงความจำเป็นสำหรับวิธีการที่สร้างสรรค์และทรัพยากรที่สามารถปรับใช้ในการประกาศพระวรสารเพื่อการเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติที่พระศาสนจักรได้ดำเนินการ ความซื่อสัตย์ต่ออดีตและความรับผิดชอบต่ปัจจุบันเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับพระศาสนจักรเพื่อปฏิบัติพันธกิจของตนในโลก

การปลุกความกระตือรือร้นส่วนบุคคลในส่วนของผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปแล้วทุกคน และการฟื้นฟูความตระหนักถึงการเรียกของพวกเขาให้ปฏิบัติพันธกิจที่เหมาะสมในชุมชน เรียกร้องความเอาใจใส่ต่อเสียงของพระจิตเจ้าผู้ทรงประทับอยู่และบังเกิดผลอย่างไม่สิ้นสุด (เทียบ CIC 774 §1; CCEO 617) ทุกวันนี้ก็เช่นกัน พระจิตเจ้าทรงเรียกให้บรรดาชายและหญิงออกไปพบทุกคนที่กำลังรอคอยที่จะค้นพบกับความงดงาม ความดี และความจริงของความเชื่อคริสตชน เป็นหน้าที่ของผู้อภิบาลที่จะต้องสนับสนุนพวกเขาในกระบวนการนี้ และเพื่อเสริมสร้างชีวิตของชุมชนคริสตชน โดยการยอมรับศาสนบริกรฆราวาสที่มีความสามารถในการมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยทาง “การแทรกค่านิยมของคริสตชนเข้าสู่ภาคสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ” (EG 102)

6. ฆราวาสแพร่ธรรมเป็น“ฆราวาส”อย่างไม่มีข้อสงสัย เรียกร้องให้ฆราวาส “แสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้า โดยการมีส่วนร่วมในกิจการทางโลกและการกำกับดูแลพวกเขาตามพระประสงค์ของพระเจ้า” (เทียบ LG 31) ในชีวิตประจำวันของพวกเขาที่คลุกคลีอยู่กับครอบครัวและมีความสัมพันธ์กับสังคม ฆราวาสตระหนักว่าพวกเขา “ได้รับกระแสเรียกพิเศษนี้ เพื่อให้พระศาสนจักรมีอยู่และเกิดผลในสถานที่และสภาพการณ์เหล่านั้น ซึ่งมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่พระศาสนจักรจะกลายเป็นเกลือคองแผ่นดิน” (LG 33) อย่างไรก็ตาม เราควรจำไว้ว่านอกจากการแพร่ธรรมแบบนี้แล้ว “ฆราวาสสามารถได้รับเรียกด้วยวิธีการอื่นๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมืออย่างใกล้ชิดมากขึ้นในการแพร่ธรรมของพระศาสนจักรเฉกเช่นชายหญิงเหล่านั้นที่ช่วยนักบุญเปาโล อัครสาวกในพระวรสาร โดยทำงานอย่างเข้มแข็งในองค์พระผู้เป็นเจ้า (LG 33)

บทบาทของครุคำสอนเป็นรูปแบบพิเศษอย่างหนึ่งของการรับใช้ผู้อื่นภายในชุมชนคริสตชน ประการแรกครุคำสอนได้รับเรียกให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการรับใช้งานอภิบาลในการส่งผ่านความเชื่อ ในขณะที่พัฒนาตามขั้นตอนต่างๆตั้งแต่การประกาศครั้งแรกเรื่องพระเยซูเจ้า จนถึงขั้นการแนะนำที่แสดงให้เห็นถึงชีวิตใหม่ในพระคริสตเจ้า และเตรียมรับศีลศักดิ์สิทธิ์ของการเริ่มชีวิตคริสตชน จากนั้นจึงเป็นการอบรมแบบต่อเนื่องซึ่งจะทำให้แต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อความหวังในตัวพวกเขา (เทียบ 1ปต 3:15) ในขณะเดียวกันครุคำสอนทุกคนต้องเป็นประจักษ์พยานแห่งความเชื่อ เป็นครุและมีชีวิตแห่งการภาวนา เป็นผู้ร่วมทางและเป็นผู้สอน ครุผู้สอนเพื่อพระศาสนจักร โดยทางการสวดภาวนา การศึกษา และการมีส่วนร่วมโดยตรงในชีวิตของชุมชนเท่านั้นที่ทำให้พวกเขาสามารถเติบโตขึ้นในเอกลักษณ์นี้ มีความมั่นคง และมีความรับผิดชอบซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น (เทียบ คู่มือแนะแนวการสอนคำสอน เล่มใหม่ 113)

7. ด้วยการมองการณ์ไกล นักบุญสมเด็จพระสันตะปาปา เปาโลที่ 6 จึงได้ออกจดหมายเพื่อการอภิบาล “*Ministeria Quaedam*” (ลำดับชั้นของศาสนบริกรต่างๆ) ด้วยความตั้งใจที่ไม่เพียงแต่จะปรับเปลี่ยนศาสนบริกรผู้อ่าน และผู้ถือเทียน ให้เข้ากับสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลงไปเท่านั้น (เทียบ *Spiritus Domini*) แต่ยังสนับสนุนให้สภาพระสังฆราชส่งเสริมพันธกิจอื่นๆ รวมถึงของครุคำสอนด้วย “นอกจากพันธกิจทั่วไปสำหรับพระศาสนจักรลาตินแล้ว ไม่มีสิ่งใดขัดขวางสภาพระสังฆราชในการร้องขอกับสันตะสำนักในการจัดตั้งสถาบันอื่นๆ ซึ่งด้วยเหตุผลเฉพาะที่พวกเขาพิจารณาว่ามีความจำเป็นหรือมีประโยชน์มากในภูมิภาคของตนเอง ตัวอย่างเช่น สำนักงานพนักงานบริการ (*porter*) การขับไล่ปีศาจ และครุคำสอน” การเชิญชวนแบบเดียวกันนี้พบได้ในสมณสาส์นเตือนใจ เรื่อง “*การประกาศพระวรสารในโลกปัจจุบัน*” ที่เรียกร้องให้มีความสุขรอบคอบถึงความต้องการในปัจจุบันของชุมชนคริสตชนในความต่อเนื่องที่ซื่อสัตย์ต่อต้นกำเนิด สมเด็จพระสันตะปาปาทรงสนับสนุนให้มีการพัฒนารูปแบบใหม่ของศาสนบริกรเพื่อการฟื้นฟูกิจกรรมการอภิบาล ซึ่ง “พันธกิจเหล่านั้นที่คุณเหมือนว่าใหม่ แต่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับ

ประสบการณ์การดำเนินชีวิตของพระศาสนจักรตลอดเวลาในช่วงหลายศตวรรษที่ผ่านมา เช่นครูสอนคำสอน... ซึ่งมีคุณค่าในการก่อตั้ง ชีวิต และการเติบโตของพระศาสนจักร และเพื่อให้พระศาสนจักรมีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อม และเข้าถึงผู้ที่อยู่ห่างไกลจากพระศาสนจักร” (EN 73)

เพื่อให้แน่ใจว่า “มีการตระหนักมากขึ้นถึงเอกลักษณ์และพันธกิจของฆราวาสในพระศาสนจักร อันที่จริง เราสามารถไว้วางใจฆราวาสจำนวนมากได้อย่างแน่นอน แม้ว่าจะยังไม่เพียงพอ พวกเขามีความสำนึกที่หยั่งรากลึกกลงในชุมชน และมีความซื่อสัตย์ต่องานในเรื่องความรักเมตตา การสอนคำสอน และการเฉลิมฉลองความเชื่อ” (EG 102) ดังนั้นจึงมีการต้อนรับศาสนบริกรฆราวาส เช่น ครูคำสอน จะเน้นมากขึ้นถึงการอุทิศตนในการเป็นธรรมทูตที่เหมาะสมกับทุกบุคคลที่ได้รับศีลล้างบาปแล้ว อย่างไรก็ตาม การอุทิศตนที่จะต้องดำเนินการในลักษณะ “ทางโลก” อย่างเต็มที่ หลีกเลียงสมณนิยมทุกรูปแบบ

8. ศาสนบริกรนี้มีมิติด้านกระแสเรียกที่ชัดเจน ซึ่งมีหลักฐานจากพิธีแต่งตั้ง ด้วยเหตุนี้จึงเรียกร้องให้มีความรอบคอบในส่วนของบิชอป ความจริงแล้วเป็นรูปแบบการบริการรับใช้ที่มั่นคงที่มอบให้กับพระศาสนจักรท้องถิ่นตามความต้องการด้านการอภิบาลที่แยกแยะตามท้องถิ่น เป็นงานรูปแบบหนึ่งที่กระทำโดยบรรดาฆราวาส ตามความต้องการที่เป็นธรรมชาติของศาสนบริกร เป็นการเหมาะสมที่ผู้ได้รับเรียกให้เป็นศาสนบริกรในสถาบันครูคำสอน เป็นชายและหญิงที่มีความเชื่ออย่างลึกซึ้ง และมีวุฒิภาวะของมนุษย์ มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้นในชีวิตของชุมชนคริสตชน สามารถให้การต้อนรับผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อ และดำเนินชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกันฉันพี่น้อง พวกเขาควรได้รับการอบรมในด้านพระคัมภีร์ เทววิทยา การอภิบาล และวิชาครู อย่างเหมาะสม เพื่อให้สามารถเป็นผู้สื่อสารความจริงแห่งความเชื่อ และพวกเขาควรมีประสบการณ์ในการสอนคำสอนมาก่อน (เทียบ *Christus Dominus* 14; CIC 231 §1; CCEO 409) จำเป็นอย่างยิ่งที่พวกเขาจะต้องเป็นเพื่อนร่วมงานที่ซื่อสัตย์กับบาทหลวง

และสังฆานุกร พร้อมทั้งจะปฏิบัติศาสนบริการทุกที่ ที่อาจพิสูจน์ได้ว่าจำเป็น และได้รับ
แรงบันดาลใจจากความกระตือรือร้นของการแพร่ธรรมอย่างแท้จริง

ดังนั้นหลังจากที่ได้นำทุกสิ่งมาพิจารณา และโดยอาศัยอำนาจที่สืบเนื่องมาจาก
อัครสาวก

ข้าพเจ้าขอจัดตั้ง

ศาสนบริการครูคำสอนฆราวาส

สมณกระทรวงเพื่อการนมัสการพระเจ้าและศีลศักดิ์สิทธิ์ จะจัดพิมพ์พิธีการของ
สถาบันครูคำสอนฆราวาสเร็ว ๆ นี้

9. ข้าพเจ้าขอเชิญชวนสภาพระสังฆราชให้ดำเนินการกับศาสนบริการครูคำสอน
อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดกระบวนการที่จำเป็นในการอบรม และเกณฑ์เชิง
บรรทัดฐานสำหรับการเข้าสู่ศาสนบริการนี้ และกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดเพื่อ
การรับใช้ ซึ่งชายและหญิงที่ได้รับเรียกให้ปฏิบัติตามเนื้อหาของสมณลิขิตอัตตามัตติ
(Apostolic Letter) ฉบับนี้

10. สมัชชาของพระศาสนจักรจารีตตะวันออก หรือคณะฐานันดรสมณะ อาจนำสิ่งที่
กำหนดไว้นี้ไปใช้ในพระศาสนจักรในการปกครองตนเองได้อย่างอิสระ (*sui iuris*)
ตามกฎหมายเฉพาะของพวกเขา

11. บิชอปควรพยายามทุกวิถีทางที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของบรรดาปีตาจารย์แห่ง
สภาสังคายนา “บรรดาผู้อภิบาล... ทราบดีว่าพวกท่านไม่ได้รับการแต่งตั้งจากพระ
คริสตเจ้าเพื่อปฏิบัติพันธกิจแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระศาสนจักรต่อโลกด้วย
ตัวเอง พวกท่านชื่นชมมากกว่าว่าเป็นหน้าที่อันสูงส่งของพวกท่านที่จะต้องเลี้ยงดู
สัตบุรุษ และในขณะเดียวกัน ก็ยอมรับศาสนบริการและพระพรพิเศษของพวกท่าน
เป็นวิถีทางที่แตกต่างกัน แต่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อร่วมมือกันในการกิจร่วมกัน”

(LG 30) ขอให้ตระหนักถึงพระพรของพระจิตเจ้าที่ไม่เคยล้มเหลวในการประทานให้กับพระศาสนจักรในการสนับสนุนความพยายามของพวกเขาในการปฏิบัติศาสนบริการครูคำสอนฆราวาสได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการเติบโตของชุมชนของพวกเขา

เราจึงขอบัญชาให้สิ่งที่วางไว้ในสมณลิขิตอัตตาคณิฉบับนี้ ให้มีผลบังคับใช้อย่างถาวร โดยมีข้อกำหนดอื่นที่ขัดแย้งกับสมณลิขิตนี้ แม้จะมีค่าควรแก่การกล่าวถึงเป็นพิเศษก็ตาม และได้รับการประกาศใช้โดยการพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ L'Osservatore Romano โดยมีผลบังคับใช้ในวันเดียวกัน และหลังจากนั้นจะมีการพิมพ์คำอธิบายอย่างเป็นทางการลงในพระสมณะกิจจานุเบกษาแห่งสันตะสำนัก

ให้ไว้ ณ กรุงโรม ที่ มหาวิหารนักบุญยอห์น แห่ง ลาเตรัน วันที่ 10 พฤษภาคม 2021 พิธีกรรมระลึกถึงนักบุญยอห์น แห่ง อาวีลา บาดหลวงและนักปราชญ์ของพระศาสนจักร ปีที่เก้าแห่งสมณสมัยของเรา

ฟรังซิส

แปลโดย คณะกรรมการคาทอลิกฯ แผนกคริสตศาสนธรรม

ฟ.วีระ อภรณ์รัตน์ อนุมัติ

19 พฤษภาคม 2021